

- 1) пов'язані з соціально-політичною ситуацією в країні (зростання безробіття, викривлені процеси емансипації)
- 2) пов'язані з трудовою діяльністю (недоліки правового регулювання праці жінок)
- 3) пов'язані з сімейним життям і побутовою сферою (сімейні конфлікти, втягнення у злочинну чи іншу протиправну діяльність, відсутність постійного місця проживання)
- 4) пов'язані з несприятливими процесами у сфері жіночої культури (підміна її сурогатами типу фемінізму, емансипації, тощо)
- 5) пропаганда пріоритету чоловічих видів діяльності (таких, як державна служба, виробництво, бізнес тощо).

Загальносоціальна профілактика жіночої злочинності полягає у:

- вдосконалюванні законодавства і практики його застосування в плані гуманності і милосердя до жінок, що вчинили злочин;
- посиленні соціальної підтримки безробітних жінок (збільшенні матеріальної допомоги, сприянні їх професійній перепідготовці, створенні додаткових робочих місць для жінок);
- поліпшенні побутових умов життя, зміцненні родини, поліпшенні умов праці жінок, щоб завантаженість на роботі не заважала догляду за дітьми чи повноцінному відпочинку;
- проведенні культурно-виховних заходів, спрямованих на підвищення етичної, трудової, естетичної і правової культури й т. ін.

Дуже важливо надавати українським жінкам соціальну та економічну підтримку, зокрема вдосконалювати законодавство у напрямі створення більш сприятливих умов для розвитку жіночого малого бізнесу, соціального підприємництва, громадських ініціатив.

Удосконалення правового регулювання охорони праці жінок, надання їм системи пільг за сімейними обставинами - один із важливих заходів.

Литвин І.Ю.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Крутевич М.М. кандидат юридичних наук, викладач кафедри кримінального права НАВС

АМНІСТІЯ ТА ПОМИЛУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ

Для вирішення проблеми злочинності необхідна чітко вивірена, соціально обумовлена і зрозуміла населенню диференціація впливу на злочинців, що сполучає в собі як примусові заходи, так і заходи кримінально-правового заохочення за позитивну поведінку осіб, що відбувають

покарання. У числі таких заходів важливе місце займає застосування амністії та помилування до засуджених.

В правовому значенні амністія та помилування існують як інститути права, які утворюються шляхом видання тими чи іншими вищими органами державної влади нормативно-правового акту, який не відмінняє дії кримінально-правового закону, але в той же час і звільняє від кримінального покарання чи відповідальності.

Амністія – це повне або часткове звільнення від кримінальної відповідальності і покарання певної категорії осіб, які засуджені за вчинення злочину або кримінальні справи стосовно яких перебувають у провадженні органів дзнання, досудового слідства чи суду, але не розглянуті останніми або ж розглянуті, але вирок стосовно цих осіб не набрали законної сили.

Також закон розрізняє три види амністії:

- 1) повна амністія;
- 2) часткова амністія;
- 3) умовна амністія.

Загальні положення, що регламентують інститут амністії в Україні, містяться в законі України «Про застосування амністії в Україні» від 1 жовтня 1996 року.

Помилування – це індивідуальне державно-владне веління у формі пробачення особі, яка вчинила злочин будь-якої тяжкості.

Помилування – це виявлення гуманізму і милосердя з боку глави держави - Президента України, стосовно індивідуальної особи (осіб), яка засуджена судом до будь-якого покарання за вчинення злочину будь-якого ступеня тяжкості. Воно полягає у повному або частковому звільненні особи від покарання або застосуванні більш м'якого покарання, або в знятті з особи судимості або у заміні довічного позбавлення волі позбавленням волі на певний строк.

Згідно з Положенням 2005 року (підписаним Президентом Ющенком В.А.) право на подачу клопотання про помилування крім самої засудженої особи (стаття 3), мали: захисник засудженого, батьки, дружина (чоловік), діти, законні представники, громадські організації, тощо (стаття 4).

Матеріали з питань помилування, що підготовляються Управлінням попередньо розглядаються Комісією при Президентові України у питаннях помилування, яку утворює Президент України. Комісія складається з: голови, двох заступників голови і членів Комісії. У засіданнях Комісії можуть брати участь народні депутати України.

Акт про помилування – це акт про звільнення від покарання, що видається вищим органом державної влади відносно одного або кількох засуджених (винних у вчиненні злочину).

Амністія – це вид звільнення від кримінальної відповідальності чи від покарання та його відбування, який на підставі закону про амністію застосовується щодо індивідуально невизначеної категорії осіб, винних у вчиненні злочинів.

Помилування – це індивідуальне державно-владне веління у формі пробачення особі, яка вчинила злочин будь-якої тяжкості.

Помилування й амністія, незважаючи на очевидну схожість, мають чимало відмінностей.

➤ акт про помилування є юридичною підставою для звільнення особи від покарання, тоді як для застосування амністії необхідний акт відповідного органу, на який покладено обов'язок з реалізації положень закону про амністію;

➤ Акт помилування не має загальнонормативного характеру, оскільки він розрахований на застосування тільки в одному конкретному випадку — щодо конкретного засудженого.;

➤ помилування має разовий характер, тоді як застосування амністії - це досить тривалий період, що вимагає зусиль уповноважених органів: міліції, суду, прокуратури, органів, що видають виконанням вироку і т.д.

Амністія не може бути застосована до:

а) осіб, кримінальні справи стосовно яких перебувають у провадженні органів дізнання, досудового слідства чи суду, але не розглянуті судом з постановленням обвинувального вироку;

б) осіб, яким смертну кару в порядку помилування замінено на позбавлення волі, і до осіб, яких засуджено до довічного позбавлення волі;

в) осіб, які мають дві і більше судимості за вчинення умисних тяжких та/або особливо тяжких злочинів;

г) осіб, яких засуджено за злочини проти основ національної безпеки України, терористичний акт, бандитизм, умисне вбивство при обтяжуючих обставинах і т.д.

Законом про амністію може бути передбачене:

1) повне звільнення зазначених у ньому осіб від кримінальної відповідальності чи від покарання (повна амністія);

2) часткове звільнення зазначених у ньому осіб від відбування призначеного судом покарання (часткова амністія);

3) заміна засудженому покарання або його невідбутої частини більш м'яким покаранням.

Бусигін Є. В.

курсант 3 курсу ФПФПВВ
ННІПФПМГБВВ НАВС

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ РУЧНИХ ОСКОЛКОВИХ ГРАНАТ

У всьому світі жодна людина не змогла видумати ідеальної одиниці будь-чого, тієї одиниці яка б замінювала або вмещала в собі декілька видів які б використовувалися за призначенням на сто відсотків, - це неможливо от тому у військах і у різних структурах кожна зброя має своє призначення і